

Barraca de vinya al costat del forn de guix

Copons

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Entre la carretera C-1412 i la Rasa del Bel

Coordenades:

Latitud: 41.62896
Longitud: 1.52353
UTM Est (X): 377013
UTM Nord (Y): 4609634

Classificació

Número de fitxa: 08071-314
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: 08070A00500168
Fitxes associades:
[Forn de Guix](#)
Autoria de la fitxa: P. Barbado. OPC
Data de registre de la fitxa: dj., 18/01/2018 - 01:00

Descripció

Barraca aïllada de planta circular, tot i semblar estar vinculada amb el forn de guix que té a prop. La bastida segueix la tècnica de la pedra seca i està coberta per una falsa cúpula tapada per adob. L'accés es fa mitjançant una obertura rectangular amb llinda de pedra plana. La construcció està bastida amb pedres escairades de diverses mides, disposades de manera regular i amb pedres petites per falcar els espais entre juntes. L'interior està cobert de vegetació.

Observacions:

Segueix l'estructura de la fitxa 246

Història

La tècnica de la pedra seca o pedra en sec consisteix en encaixar pedres sense utilitzar cap tipus de morter ni argamassa per lligar-les. En ocasions s'utilitza terra per tapar els forats que hi puguin quedar, amb la intenció d'evitar filtracions d'aigua. També es pot utilitzar aquesta terra barrejada amb pedruscall a l'interior dels murs, a mode de reble. A Copons, les barraques de pedra seca estan directament relacionades amb el cultiu de la vinya, tot i que també amb l'agricultura i amb altres usos com l'aixopluc davant les inclemències del temps o com a magatzem per guardar-hi eines. Les de dimensions més grans, fins i tot, s'utilitzaven com a refugis pels animals. De fet, les barraques de Copons cobertes amb volta són de grans dimensions i, un gran nombre d'aquestes, s'utilitzaven precisament per guardar-hi bestiar. Aquest tipus de construcció era força freqüent a la zona de l'Alta Anoia durant el segle XIX.

